

PARAULA I VIDA

Rendir comptes

Cada any l'Església rendeix comptes informant dels diners rebuts dels contribuents espanyols que lliurement, a través de la seva declaració de la Renda, destinen a les necessitats de l'Església catòlica, i explica com s'han utilitzat aquests recursos per als seus fins propis que són evangelitzar, viure la fe i donar-se als altres. En presentar la Memòria d'activitats de l'Església per al 2018, s'ha fet notar que els contribuents espanyols han volgut destinar 285 milions d'euros de l'assignació tributària a l'Església, marcant la X en les seves declaracions. Significa que un 6,37% més d'espanyols han marcat la X de l'IRPF per a l'Església, i representa 27.000 nous declarants i 686.000 € més del que estava previst. És d'agrair que més de 8,5 milions de contribuents destinin lliurement a l'Església el 0,7% dels seus impostos, i el 65,5% dels que marquen la casella de l'Església marquen també la casella d'altres fins d'interès social. Són un 32% del total de declaracions les que marquen la casella i, de mitjana, cada assignant aporta 35 € (uns 3 € al mes) a l'Església catòlica. Només podem dir: Gràcies a tots! Continueu ajudant-nos amb aquest gest!

Ha estat important que a través de la Vicesecretaria d'Afers Econòmics, la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) ha especificat les 14 àrees en què es reparteixen tots aquests diners. Així cal saber que d'aquest import, el percentatge majoritari (81%) es destina a les necessitats de les diòcesis que, encara que totes se sostenen amb una economia pròpia i depenen de la Santa Seu, anualment necessiten una quantitat de diners de l'IRPF dels contribuents per al seu adequat sosteniment. Són lliurats a les diòcesis amb uns criteris basats en la solidaritat, la comunió de béns i les necessitats de cada Església local. I alhora aquests recursos venen a representar prop d'un 25% dels recursos totals de les diòcesis, essent l'aportació voluntària dels fidels la partida més important: donatius, col·lectes, aportacions diverses i generositat directa en una paraula. Les diòcesis petites o mitjanes, com la nostra d'Urgell, tenim gran dependència de l'assignació tributària, i sempre es van fent esforços per obrir noves vies de finançament i d'activitat econòmica, com ens assessoren els fidels i amics entesos que, a través del Consell diocesà d'Economia, i dels Consells Parroquials, busquen l'eficiència, la sostenibilitat i la transparència de la

vida econòmica eclesial diocesana i parroquial. També als laics que col·laboren desinteressadament els hem d'agrair la seva ajuda i assessoria.

També la CEE va informar que s'utilitzen alguns fons, es va dir uns cinc milions, per a comunicació i plans de transparència, sigui en comunicació, ràdio o televisió, campanyes publicitàries o difusió de la vida eclesial. Molts diuen que l'Església no comunica bé les moltes iniciatives que du a terme en el camp evangelitzador i social. No es coneix prou el que fem i tenim encara un dèficit de transparència. Seran necessàries les campanyes de comunicació.

En aquests moments en què ens han tocat també a les parròquies i a les diòcesis les conseqüències socials i econòmiques del confinament i de la pandèmia, quan hem d'incrementar la solidaritat amb els qui pateixen, també hem de ser conscients que caldrà realitzar ajuts directes a la nostra Església. Per això és una bona iniciativa la campanya del Portal www.donoamiglesia.es. Us demano 3 gestos: marqueu la X a les vostres declaracions, ajudeu les parròquies i la solidaritat de Càritas!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Inici de les visites dels familiars a les residències «verdes» del Bisbat d'Urgell

S'han iniciat les visites dels familiars dels usuaris de les diferents residències per a gent gran que acull el territori del Bisbat d'Urgell. Es tracta d'aquelles residències considerades «verdes» perquè no han tingut cap cas positiu de Covid-19 i en territoris que es troben a partir de la «fase 2» del pla de desconfinament. En concret, la «Llar de Sant Josep» de La Seu d'Urgell, regida per les Germanetes dels Ancians Desemparats; la Residència geriàtrica «Fundació Fiella» de Tremp, regida per les Missioneres Filles de l'Immaculat Cor de Maria de Tremp i pel Patronat Rector; o els usuaris de la Unitat Socio-sanitària de la «Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell» que actualment es troben a la 3a planta de l'edifici del Seminari diocesà, són algunes de les residències del Bisbat que han estat considerades «verdes» i que ja han començat amb les visites presencials dels familiars als seus éssers estimats.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Molt més

Els darrers temps se'ns ha fet familiar la por. Moltes persones del nostre entorn, potser nosaltres mateixos hem tingut por. Aquest sentiment que es desvetlla quan intuïm un perill i ens fa viure en el neguit i la incertesa. És l'angoixa que ens crea una situació de risc real o solament imaginada. Tanmateix, en l'esperit ressona una veu molt més potent: la vida ens ofereix «molt més». En qualsevol situació ens cal cercar i trobar aquest «molt més» que ens ofereix la vida.

Més feridora és la por que ens fa el mal que ens pot venir de les altres persones: dels qui malparlen de nosaltres, dels qui injurien, dels que posen entrebancs en el camí o no accepten el nostre missatge. Això ens provoca neguit i temor.

Davant la fosca de la por, durant la primavera de la Pasqua que hem viscut en el confinament, els textos de la litúrgia ens han repetit aquesta consigna: «no tingueu por». Ho digueren els àngels a les dones en el sepulcre davant la por a la mort. Ho digué Jesús als apòstols, tancats en el cenacle per por als jueus. Paraules d'esperança, d'amor i de seny per vèncer la nit de la mort.

Avui, quan arriba el temps d'estiu, tornem a llegir a l'Evangeli aquesta consigna de Jesús: «no tingueu por dels homes». Ho repeteix tres vegades i afegeix el motiu per vèncer el neguit: «vosaltres valeu **molt més**».

Aquesta és la consigna: el valor de la vida és «molt més» que els neguits dels mals físics. La força de la fe és «molt més» que el trencament del pecat.

Ens ho diu Jesucrist que va recórrer el camí que, passant per la fosca del divendres sant al Calvari, esclatà de llum la matinada de Pasqua.

És la lluita entre la mort i la vida que sant Pau explica als cristians de Roma i avui hem llegit. El camí de la mort el va obrir Adam. Ell contaminà tota la humanitat. Jesús va encendre la llum de la vida i, des de la Pasqua, aquesta llum il·lumina la fosca de la mort. Aquesta llum és el **molt més** de la consigna d'avui.

La llum i la vida de Crist és una força present i que opera en nosaltres. No podem restar resignats ni passius. Ens cal viure el molt més que ens aporta la vida i el molt més a que ens transforma la fe.

Mn. Ramon Sàries

PALABRA Y VIDA

Rendir cuentas

Cada año la Iglesia rinde cuentas informando del dinero recibido de los contribuyentes españoles que libremente, a través de su declaración de la Renta, destinan a las necesidades de la Iglesia católica, y explica cómo se han utilizado estos recursos para sus fines propios que son evangelizar, vivir la fe y darse a los demás. Al presentar la Memoria de actividades de la Iglesia para el 2018, se ha hecho notar que los contribuyentes españoles han querido destinar 285 millones de euros de la asignación tributaria a la Iglesia, marcando la X en sus declaraciones. Significa que un 6,37% más de españoles han marcado la X del IRPF para la Iglesia, y representa 27.000 nuevos declarantes y 686.000 € más de lo previsto. Es de agradecer que más de 8,5 millones de contribuyentes destinen libremente en la Iglesia el 0,7% de sus impuestos, y el 65,5% de los que marcan la casilla de la Iglesia marcan también la casilla de otros fines de interés social. Son un 32% del total de declaraciones las que marcan la casilla y, de media, cada asignando aporta 35 € (unos 3 € al mes) a la Iglesia católica. Sólo podemos decir: ¡Gracias a todos! ¡Continuad ayudándonos con este gesto!

Ha sido importante que a través de la Vicesecretaría de Asuntos Económicos, la Conferencia Episcopal Española (CEE) haya especificado las 14 áreas en las que se reparten todo ese dinero. Así hay que saber que de este importe, el porcentaje mayoritario (81%) se destina a las necesidades de las diócesis que, aunque todas se sostienen con una economía propia y dependen de la Santa Sede, anualmente necesitan una cantidad de dinero del IRPF de los contribuyentes para su adecuado sostenimiento. Se entregan a las diócesis con unos criterios basados en la solidaridad, la comunión de bienes y las necesidades de cada Iglesia local. Y al mismo tiempo estos recursos vienen a representar cerca de un 25% de los recursos totales de las diócesis, siendo la aportación voluntaria de los fieles la partida más importante: donativos, colectas, aportaciones diversas y generosidad directa, en una palabra. Las diócesis pequeñas o medianas, como nuestra de Urgell, tenemos gran dependencia de la asignación tributaria, y siempre se van haciendo esfuerzos por abrir nuevas vías de financiación y de actividad económica, tal como nos asesoran los fieles y amigos expertos que, a través del Consejo diocesano de Economía, y de los Consejos Parroquiales, buscan la eficiencia, la sostenibilidad y la transparencia de la vida económica eclesial diocesana y parroquial. También a los laicos que colaboran desinteresadamente debemos agradecerles su ayuda y asesoría.

También la CEE informó que se utilizan algunos fondos, se dijo unos cinco millones, para comunicación y planes de transparencia, sea en comunicación, radio o televisión, campañas publicitarias o difusión de la vida eclesial. Muchos dicen que la Iglesia no comunica bien las muchas iniciativas que lleva a cabo en el campo evangelizador y social. No se conoce lo suficiente lo que hacemos y tenemos todavía un déficit de transparencia. Serán necesarias las campañas de comunicación.

En estos momentos en que nos han tocado también en las parroquias y las diócesis las consecuencias sociales y económicas del confinamiento y de la pandemia, cuando tenemos que incrementar la solidaridad con los que sufren, también debemos ser conscientes de que habrá que realizar ayudas directas a nuestra Iglesia. Por eso es una buena iniciativa la campaña del Portal www.donoamiiglesia.es. Os pido 3 gestos: ¡marcad la X en vuestras declaraciones, ayuda a los parroquias y a la solidaridad de Cáritas!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Missatge dels bisbes europeus: «Treballem conjuntament per una represa que no deixi ningú enrere»

La reunió anual entre les presidències del Consell de Conferències Episcopals d'Europa i la Comissió dels Episcopats de la Unió Europea (el CCEE i la COMECE) es va celebrar el dimecres 3 de juny de 2020, amb una especial atenció a l'impacte de la pandèmia Covid-19 a la vida diària de l'Església i a les societats europees, així com a la contribució de l'Església catòlica per «Una represa justa que no deixi ningú enrere». Al final van emetre una nota de premsa o comunicat.

La situació de l'Església a Europa es va situar al centre del debat, juntament amb les perspectives de futur en el context crític vinculat a la pandèmia causada pel virus SARS-CoV-19. Reflexionant sobre les possibilitats de cooperació en aquest context, les dues presidències CCEE i COMECE van analitzar els efectes de la pandèmia sobre les nostres comunitats civils i eclesials, identificant les perspectives de futur de la vida de l'Església a Europa.

En renovar la proximitat de l'Església envers tots els que lluiten contra la pandèmia —les víctimes, les seves famílies i tots els treballadors sanitaris, els voluntaris i els fidels que han estat i estan a la primera línia, tenint cura dels afectats i aportant-los socors— els bisbes han manifestat la seva preocupació «per la crisi econòmica i la consegüent pèrdua d'un gran nombre de llocs de treball», amb l'esperança que, a Europa, «es treballi conjuntament per una represa que no deixi ningú enrere».

En tot aquest temps de crisi, en què es van experimentar els grans límits de l'individualisme, les dues presidències van subratllar el paper central que ha tingut la família, «veritable cèl·lula de solidaritat i de compartició, però també un lloc per pregar units. Invertir en la família —continuen— és el primer pas cap a una justa recuperació social, econòmica i eclesial». Agraint a tants sacerdots el servei crucial i generós realitzat en aquest període, alguns fins i tot donant vida, els participants han analitzat el paper que van tenir els mitjans de comunicació socials per a la pregària i les celebracions en *streaming*, preguntant-se sobre les noves formes de pràctica religiosa, de relacions, de presència i d'intercanvi de la fe —un fenomen que ens convida a avaluar la possibilitat de donar un nou significat a la fe i a l'Església; i també a treballar per fer que molts fidels redescobreixin l'element de plena sacramentalitat de les celebracions religioses viscudes dins dels

llocs de culte, que l'ús de les noves tecnologies no pot assegurar.

També ens vam centrar en la forta limitació imposada a la llibertat religiosa en el context del tancament dels llocs de culte i la prohibició de les litúrgies, invocant el restabliment de les relacions normals Església-Estat basades en el diàleg i el respecte dels drets fonamentals.

A causa de les mesures cautelars en matèria sanitària, la reunió es va celebrar per videoconferència.

A la reunió hi van participar els dos presidents, el Cardenal Angelo Bagnasco (CCEE) i el Cardenal Jean-Claude Hollerich SJ (COMECE), i també tots els membres de les dues presidències, el Card. Vincent Nichols (Westminster) i el Bisbe Stanisław Gądecki (Poznan) pel CCEE i els bisbes Mariano Crociata (Latina), Noel Treanor (Down i Connor), Jan Vokal (Hradec Králové) i Franz-Josef Overbeck (Essen) per la COMECE, juntament amb el Nunci Apostòlic davant la Unió Europea, S.E. Mons. Alain Lebeaupin.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «A la vida sempre hi ha caigudes, tots som pecadors. Però el que importa és l'actitud davant de Déu. Demanem la

gràcia de perseverar en el servei i, quan caiguem, la gràcia de plorar com va plorar Pere» (7 d'abril).

@Pontifex: «Des del cor obert del Crucificat, l'amor de Déu arriba fins a cadascú de nosaltres. Deixem que la seva mirada s'aturi sobre nosaltres. Comprendrem que no estem sols, sinó que som estimats, perquè el Senyor mai no ens abandona ni ens oblidat, mai» (9 d'abril).

@Pontifex: «Mira els braços oberts de Crist crucificat, deixa't salvar una vegada i una altra» (10 d'abril).

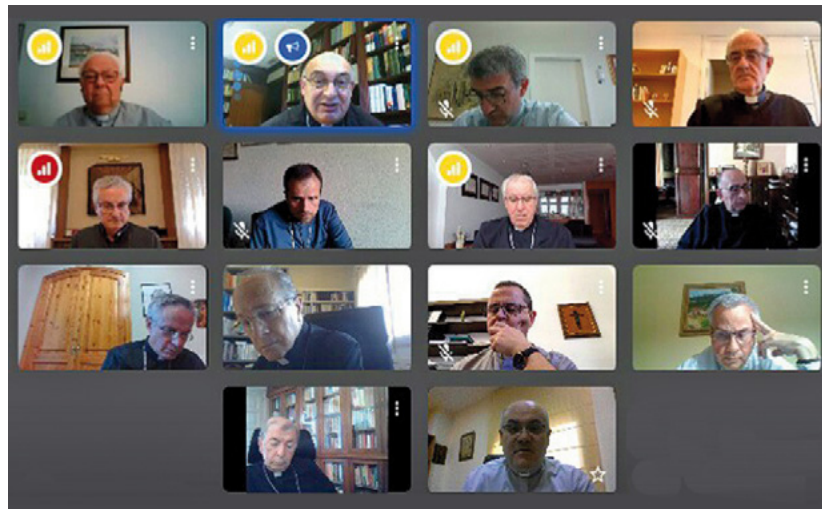
@Pontifex: «Fem callar els crits de mort, prou guerres! Que es posi fi a la producció d'armes, perquè necessitem pa i no fusells. Que s'aturin els avortaments, que maten la vida innocent. Que el cor del qui en té s'obri per omplir les mans buides de qui li manca allò necessari» (12 d'abril).

Els bisbes de Catalunya demanen que sigui respectada la llibertat d'educació

Els bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) van tractar —en la reunió 236 de la CET del 26 de maig— de diferents qüestions relatives a l'ensenyament, com va quedar palès en el comunicat que es va fer públic posteriorment.

Els bisbes van valorar molt el treball exemplar que la comunitat educativa ha portat a terme durant el període de confinament envers els infants, adolescents i joves, i donant tot tipus de suport a les famílies. En aquests moments d'emergència educativa, van expressar també el desig que sigui respectada la llibertat d'educació i el dret dels pares a triar el centre educatiu per als seus fills i filles, i que es consideri l'escola concertada com a part del servei educatiu a Catalunya, tal com indica la Llei d'Educació de Catalunya (LEC, 2009).

En aquest sentit, els bisbes veuen amb preocupació la recent decisió de la Conselleria d'Educació de la Generalitat de Catalunya de no renovar el concert a les escoles amb educació diferenciada i demanen que es reconsideri aquesta decisió.

En d'altres punts es va tractar que d'acord amb les indicacions de la Comissió Executiva de la CEE, se celebrarà a les catedrals de les deu diòcesis amb seu a Catalunya una Eucaristia per les víctimes de la Covid-19, i alhora per homenatjar la

gent gran i agrair el treball de tantes persones per poder superar aquesta pandèmia. A cada diòcesi s'anunciarà oportunament la data concreta i l'hora.

Els bisbes també van agrair i es van fer ressò de la decisió del Sant Pare Francesc d'anunciar un Any Laudato Si', del 24 de maig de 2020 al 24 de maig de 2021, clamant per «un món més fraterno i més sostenible», en el 5è aniversari de la publicació de la seva encíclica social i ecològica, *Laudato Si'*.

Finalment, demanen als cristians que, ben units a les intencions del Sant Pare, continuïn perseverant en la pregària confiada perquè el Senyor, per la intercessió de la nostra Mare i Patrona, Santa Maria de Montserrat, ens alliberi d'aquesta pandèmia i de les seves preocupants conseqüències socioeconòmiques i sanitàries.

Urgell celebra la Jornada Pro Orantibus i 50 anys del restabliment de l'Orde de les Verges Consagrades

Diumenge 7 de juny, Solemnitat de la Santíssima Trinitat, l'Arquebisbe Joan-Enric va presidir a la S.E. Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell l'Eucaristia en el Diumenge de la Santíssima Trinitat i la Jornada Pro Orantibus. Concelebraren amb l'Arquebisbe els Vicaris generals i el Secretari general, i hi va assistir una nombrosa quantitat de fidels amb les mesures de seguretat pròpies d'aquests dies. En aquest diumenge de la Santíssima Trinitat, l'Església celebra la Jornada Pro Orantibus, dia pels orants, aquells que es donen del tot al Senyor, per estimar l'Únic. El Déu únic i l'únic necessari. Tots els consagrats i consagrades, les noves formes de vida consagrada, la vida eremítica, etc., ens recorden el valor de Déu per sobre de tot.

També va tenir lloc la commemoració dels 50 anys del restabliment de l'Orde de les Verges Consagrades. El 31 de maig de 1970, per desig de Pau VI, es va promulgar el nou Ritus de Consagra-

ció de les Verges, que va suposar recuperar l'antiga Orde de les Verges: unes de les vocacions religioses més antigues existents en les comunitats cristianes des dels inicis de l'Església. Les Verges Consagrades manifesten al món la imatge de l'Església esposa ja que la dona que rep aquesta

vocació és cridada a ser esposa, verge i mare, segons el model de la Santíssima Verge Maria.

Les dues Verges Consagrades de la Diòcesi d'Urgell, Cristina Ribot i Anahí Biorci, van renovar dins l'Eucaristia dominical el seu propòsit de castedat perfecta i de seguir Crist.

A la seva homilia, Mons. Vives va parlar de com ens fa bé tornar a escoltar que «Déu ha estimat tant el món que li ha donat el seu Fill...» (*Jn 3,16*) perquè, en la festa de la Santíssima Trinitat, Déu és adorat i estimat i servit, perquè Déu és l'Amor. En Ell hi ha unes relacions que són d'Amor, i tot el que fa activament ho fa per Amor. Déu estima. Ens estima. Aquesta gran veritat és d'aquelles que ens transformen, que ens fan millors. L'Arquebisbe insistí en la necessitat de recuperar l'originalitat de la paraula «amor» que és el que Déu ens té. Amor és donar la vida per aquells que estimem. Amor és gratuït i senzillesa. Amor és buidar-se d'un mateix, per esperar-ho tot de Déu.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2R 17,5-8.13-15a.18 / SI 59 / Mt 7, 1-5]. Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355-Nola, 431), bisbe, ordenat prev. a Barcelona; sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra.

23. ■ Dimarts [2R 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14].

Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià.

24. □ Dimecres [Is 49,1-6 / SI 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

25. ■ Dijous [2R 24,8-17 / SI 78 / Mt 7,21-29]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (1142), abat.

26. ■ Divendres [2R 25,1-12 / SI 136 / Mt 8,1-4]. *Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell*: Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prevere, fundador de l'Opus Dei; sant Pelai o Pelagi, mr., a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sant David, ermità (s. V).

27. ■ Dissabte [Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Mt 8,5-17]. Sant Ciril d'A-

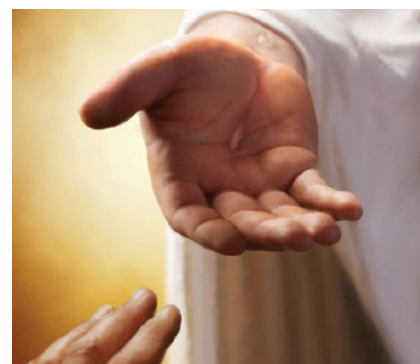
lexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.

28. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2R 4,8-11.14-16a / SI 88 / Rm 6,3-4.8-11 / Mt 10,37-42]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i màrtir, deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767).

Diumenge XII de durant l'any (A)

COMENTARI

«No tingueu por dels qui maten només el cos...»

La vida cristiana no sempre és fàcil. Sobretot en determinats moments de la història ser cristià és fins i tot heroic. Però això Jesús ja ens ho va advertir: *No tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima*. Per tant ja ens adverteix que és possible que matin el nostre cos. Però ens diu també que el més important no és això: el pitjor és perdre la fe, renegar de Crist, desobeir el seu manament. Però ens diu també que no hem de tenir por; per quatre vegades repeteix: *No tingueu por*. Per què? Perquè Déu té cura de nosaltres, perquè som a les seves mans, perquè si Déu es preocupa de coses de tan poc valor com un cabell o com un pardal, molt més es preocupa de nosaltres. El Déu que té tot el poder és el nostre Pare: quina por hem de tenir? Per això: *A tothom que em reconegui davant els homes també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel*. Hem de ser valents per a confessar Crist.

Jeremies també ens presenta una situació semblant: *Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguiu-lo de prop; potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell*. Com veiem també una dura persecució fins i tot servint-se dels seus «amics». Però un cop més venç la confiança: *El Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi*. I per això acaba amb un cant de lloança: *Lloeu al Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal*. I Pau ens recorda que la força de Crist és molt superior a la força del mal: *El do no té comparació amb la caiguda; si tants han mort... molt més ha abundat la gràcia de Déu*. Per tant, no ens ha de fer por cap mena de persecució o cap obstacle que s'oposi a l'evangelització: Només ens hem de preocupar de ser constants i valents en anunciar l'evangeli, fidels al manament de Crist, sense por.

Mn. Jaume Pedrés

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,10-13)

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: "Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguiu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell". Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meua causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal.»

▶ Salm responsorial (68)

R. Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

Per vós, Déu meu, / he d'aguantar els escarnis, / i abai-xo els ulls, avergonyit; / els meus germans em consi-deren foraster, / em desconeixen els meus familiars. / El zel del vostre temple em consumia, / i he hagut de rebre els insults dels qui m'ultratgen. R.

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, / vessa bondat, mireu-me, responeu, / vós que estimeu tant. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida.» / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. / Que el lloin el cel i la terra, / els mars i tot el que s'hi mou. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-15)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda, perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 10,26-33)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic en la fosca digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. No venen dos pardals per pocs diners? Doncs ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel.»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,10-13)

Dijo Jeremías: «Oía la acusación de la gente: "Pavor-en-torno, delatadlo, vamos a delatarlo". Mis amigos acechaban mi traspié: "A ver si, engañado, lo sometemos y podemos vernos de él".

Pero el Señor es mi fuerte defensor: me persiguen, pero tropiezan impotentes. Acabarán avergonzados de su fracaso, con sonrojo eterno que no se olvidará.

Señor del universo, que examinas al honrado y sondeas las entrañas y el corazón, ¡que yo vea tu venganza sobre ellos, pues te he encomendado mi causa! Cantad al Señor, alabad al Señor, que libera la vida del pobre de las manos de gente perversa.»

▶ Salmo responsorial (68)

R. Señor, que me escuche tu gran bondad.

Por ti he aguantado afrentas, / la vergüenza cubrió mi rostro. / Soy un extraño para mis hermanos, / un extranjero para los hijos de mi madre. / Porque me devora el celo de tu templo, / y las afrentas con que te afrentan caen sobre mí. R.

Pero mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. / Alábenlo el cielo y la tierra, / las aguas y cuanto bulle en ellas. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-15)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron. Pues, hasta que llegó la ley había pecado en el mundo, pero el pecado no se imputaba porque no había ley. Pese a todo, la muerte reinó desde Adán hasta Moisés, incluso sobre los que no habían pecado con una transgresión como la de Adán, que era figura del que tenía que venir. Sin embargo, no hay proporción entre el delito y el don: si por el delito de uno solo murieron todos, con mayor razón la gracia de Dios y el don otorgado en virtud de un hombre, Jesucristo, se han desbordado sobre todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,26-33)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No tengáis miedo a los hombres, porque nada hay encubierto, que no llegue a saberse. Lo que os digo en la oscuridad, decidlo a la luz, y lo que os digo al oído, pregonaadlo desde la azotea. No tengáis miedo a los que matan el cuerpo, pero no pueden matar el alma. No; temed al que puede llevar a la perdición alma y cuerpo en la "gehenna". ¿No se venden un par de gorriones por un céntimo? Y, sin embargo, ni uno solo cae al suelo sin que lo disponga vuestro Padre. Pues vosotros hasta los cabellos de la cabeza tenéis contados. Por eso, no tengáis miedo: valéis más vosotros que muchos gorriones. A quien se declare por mí ante los hombres, yo también me declararé por él ante mi Padre que está en los cielos. Y si uno me niega ante los hombres, yo también lo negaré ante mi Padre que está en los cielos.»